

ג. התנייה מתן הגט בבירור הטענות הממוניות שבין בני

הזוג

לפיכך, לפסק הילכה: מדובר בתפיסה קשה מאוד מבחןת ההגון, תפיסה שהלב ממאנ לקל כלום. יש לצרף את חילול השם שיש בקבלת דעה זו להילכה, שמצוור נחפסת דעתה זו ככל צודקת לחלווטין (ובצדק), שבעל שדיינו לחת גט, בפרט אם הוא רע מעלים ואלים, יוכל לדרש מאשתו סכומי כסף גבוהים עבור הסכמתו לגט, ונמצא עושה מעשה זמרי ומקש ומקבל שכר כפנחס (עיין מה שנכתב על כך במאמרם של עוז'ד). מנגד יש עיגון וצער לאשה. גם מדובר בעמדת מייעוט שרוב הראשונים חולקים עליה, ומайдן הראשונים שהביא לעצמו בתור סיוע – ספק וב אם כוונתם לדבריו. לאור כל זאת נראה שלמעשה אין לחוש לדעת הרשדר'ם.

עוד עסקנו בשאלת האם יכול הבעל לטעון שרוצה להשתמש בגט כאמצעי כפיה להשיג את דרישותיו הכספיות המזדיקות, כגון במקרה שלטענתו אשתו חייבת לו כסף מסיבות שונות (בניגוד לנדון דלעיל שם דבר בדרישות כספיות לא צודקות).

בהקשר זה העלה הגאון הרב זלמן נחמייה גולדברג שליט"א מתוך דבריו הר"ן שאכן ניתן להשתמש בגט בתור אמצעי כפיה. אלא שהוא נכון רק במקרה שבו לרבי"ד שהאה אשתו חייבת לו, והוא ביה"ד עצמו משתמש בעיכוב הגט ככפיה על האשה לשלם את חובה. אבל במקרה שעדרין לא תחברו טענות הבעל, וגם האשה לא נמצאה עדין סרבנית, אין מקום לכפיה ובוודאי שחייב הבעל تحت את הגט.

בנוספ', נדון דידן דומה לנדון של חבלות שלא נותנים להם זמן, ולפיכך הנتابע אינם יכוליםшибورو קודם את טענותיו הנגידיות, וצריך החובל לשלם ואחר כך יdone בטענותיו. קל וחומר בנדון דידן של עיכוב גט, שיש בו צער, עול ועיגון לאשה שבוודאי אין נותנים לו זמן וחייב לגרש לאalter, ואחר כך יdone בתביעותיו.

לפיכך, כל זמן שלא תחברו טענות הבעל ביה"ד לא יעכו את הגט, ויכפו את הבעל לגרש לאalter, אבל אם תחברו טענותיו וביה"ד רואה שהאהה סרבנית, לא יכפה בית הדין את הבעל לגרש, אלא שמאידך הוא חייב לגרש לצאת ידי שמים למרות התנהגות האשה.

פה המקום לציין הערכה חשובה מאוד שהעיר הרה"ג יש בוכרים שליט"א, שבמקרים רבים מבחןת פרקטית אין זה נכון לכפות גט לפני שمبرורים את הטענות הממוניות, מפני שתהליך של כפיה גט הוא ארוך, מייגע ומסורבל ולא תמיד אפקטיבי, ואילו אם יבררו את הטענות הממוניות ויישרו את הדורים – הדורך לגט תהיה הרבה יותר מהירה, ולפיכך במקרים כגון אלו יהיה אפילו אסור לכפות, להיות שהדבר חסר תועלת, אלא צריכים לлечות דוקא על הדרך שבה לקרה שני הצדדים כלפי חזץ שהצדק אינו כך.

הנתקה
13092

הנתקה
13092